

ПРОБЛЕМИ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Перетяцько А.Ю., канд. екон. наук, доц.

Харківський національний університет будівництва та архітектури

Відсутність у підприємств стимулів до зниження витрат і обмежень витратної частини дозволяє перекладати на споживачів їх невиробничі витрати. Енергозбереження є ключовим завданням комунальних перетворень. Можна ефективно виробити енергію в сучасній котельні з високим ККД, а потім змарнувати її в опалюваних будинках.

Заходи з енергозбереження у системах теплопостачання міст дозволяють підвищити загальну ефективність використання палива на 18...23%.

При нормальних договірних відносинах завжди мають бути продавець товару і його покупець, або виконавець робіт, послуг і замовник. Договірні відносини повинні базуватися на суворій платіжній дисципліні та взаємній економічній відповідальності. Підприємства, що експлуатують житловий фонд, могли б бути договірною стороною, зацікавленою в зменшенні теплоспоживання, якби отримували частину заощаджених мешканцями коштів або надбавку до вартості обслуговування внутрішніх систем опалення і гарячого водопостачання, але така схема ніде не застосовується.

Жоден економічний механізм не функціонуватиме без організації достовірних вимірювань обсягів теплової енергії і води, на підставі яких може бути організовано комерційний облік. Держава повинна терміново знайти відносно невеликі кошти на переробку більшості держстандартів, норм і правил, зокрема "Котельні установки", "Теплові мережі" тощо, тому що, по-перше, проектувальники не закладатимуть в проекти енергоефективні рішення, доки у них не буде затвердженої методики, а по-друге, практика розробки нормативних документів за кошти приватних організацій призводить до лобювання через ці документи інтересів конкретних виробників.

Розробка оптимальних схем теплопостачання дає змогу:

- перерозподілити теплові навантаження для максимально можливого завантаження найбільш економічних теплоджерел;
- здійснювати переведення у резерв, консервацію або ліквідацію найбільш неефективних джерел.

ФАКТОРИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Пиж Н.С., канд. екон. наук, доц.

Харківський національний університет будівництва та архітектури

В сучасних умовах розвиток ринкової економічної системи в Україні доцільно розглядати в контексті національної економічної політики, чинниками ефективності якої є розширене відтворення національної конкурентоспроможності та формування геоекономічного національного простору в глобальному світовому ринковому середовищі. Національна конкурентоспроможність в довгостроковому періоді може забезпечуватись інтенсивним відтворенням людського капіталу та формуванням середнього класу громадян з прогресуючим рівнем життя.

Національні перспективи соціально-економічного розвитку пов'язані з системним використанням ресурсного потенціалу України. Потребують визначення параметри використання і відтворення ресурсів в системі взаємозв'язку з їхнім функціональним використанням (засоби праці, предмети праці, праця, фінансові результати), формою власності, чинниками впливу на національну економічну безпеку.

Національні перспективи розвитку соціально орієнтованої економіки в Україні доцільно розглядати в динамічній моделі з врахуванням тенденцій розвитку макроекономічних показників, зокрема доходів населення, індексу споживчих цін, рівня безробіття, частки оплати праці в структурі валового внутрішнього продукту, середньомісячної заробітної плати. Очевидно, що реальні зміни доходів населення можуть відбуватися пропорційно до росту ВВП. З іншого боку, збільшення доходів стає фактором росту пропозиції, особливо на ринку споживчих товарів та послуг.

Особливість і гострота сучасного стану національної економіки вимагають ринкової інституціоналізації з ефективною державною участю в управлінні макро- і мікроекономічними процесами.

Нам потрібне розуміння того, що покращення ситуації в державі можливе тільки на системній основі. Ніякі, навіть гучні аматорські заходи ситуацію не виправлять. Перш за все необхідна послідовна структурна політика, орієнтована на реалізацію національних переваг, забезпечення економічної безпеки України, прискорення її інтеграції в сучасну світогосподарську систему.